

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ ΕΣΠΕΡΑΣ
ΕΙΣ ΤΟ ΛΥΧΝΙΚΟΝ

* * *

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ

τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείπειεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς, καὶ ψάλλομεν τὰ ἐπόμενα, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος πλ' Νη ρ

K^{νη} υ υ υ υ ρι ι ι ι ε ε κε κρα α ξα προ
ος σε ε ε ει σα κου ου ου σο ο ον μου ου ει σα κου

σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ^{Δι} Κυ ρι ι ε ε

κεκ ρα α ξα α προ ο ος σε ε ε ει σα α α κου ου

σο ο ον μου προσ χες τη φω νη η η τη ης δε η

σε ε ε ω ω ω ως μου ^{Δι} εν τω κε κρα

γε ε ναι με προ ο ος σε ε ε ει σα κου ^{Πα}

σο ο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ^{Νη}

Κ α τευ θυν θη η τω η προ σε ε ευ χη η

η μου ου ως θυ μι α α μα α ε νω πι ι ι ο

ο ο ο ον σου ^{Δι} ε πα αρ σις τω ω ω ων χει ει

ρω ω ων μου θυ σι ι α ε σπε ρι ι ι νη ^{Νη}

η η ει σα κου σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ^{Πα} ^{Νη}

Στιχολογία υπό Μανουήλ Πρωτοφάλτου

Θ ου Κυ υ ρι ε φυ λα κη νω στο μα τι μου και ^{Νη} ^{Δι} ^Χ

θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου ^{Νη} ^{Δι}

Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο

νη ρι ι ασ του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν α μαρ

τι ι αϊς

Σ^{Νη} υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι ι

αν και ου μη συν δυ α α σω με τα των εκλεκτων α αυ

των

Π^{Νη} αι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγ ξει με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω

την κε φα λην μου

Ο^{Νη} τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε

τρας οι κρι ται αυ των

Α^{Νη} κου σο νται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν

θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι

ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α

δην

Ο^{Νη} τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο

φθαλ μοι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χη ηνμου ^vδ₂

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη

σαν το ο ο μοι ^ε και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο

με νων την α νο μι αν ^vδ₂

Π ε σουν ται εν α μφι βλη στρω αυ τω ων οι α μα

ρτω λοι ^ε κα τα μο νας ει μι ε γω ^Δδ₂ ε ως αν πα

ρελ θω ^vδ₂

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα ^Δδ₂ φω

νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η η θη ^vδ₂

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν

μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγγελω ^vδ₂

Ε ν τω εκ λει πει ει ν εξ ε μου το πνευ μα μου ^Δδ₂

και συ εγ νω σ τας τρι βους μου ^vδ₂

Ε ν ο δω ταυ τη ^Δδ₂ η ε πο ρευ ο μην ε κρου

ψαν πα γι δα μοι ^vδ₂

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλεπον

και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκωνμε^v

A^{Nη} πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε στιν

ο εκ ζη των την ψυχηνμου^v

E^{Δι} κε εκρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει

η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζωωντων^v

Π ρο σχες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα

πει νω θην σφο δρα^v

P^{Nη} υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με^ε

ο ο τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με^v

E^{Nη} ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ην μου του

ε ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τισου^v

E^{Nη} με υ πο με νου σι δι και οι^Δ ε ως ου

αν τα πο δω μοι^v

E^{Nη} κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ

ρι ε ει σα κου σον της φω νης μου^v

Γ^{Nη} ε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον τα εις

την φωνήν της δε ἡσέως μου

Καὶ φάλλομεν τὰ ἐπόμενα,
Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, δευτεροῦντες αὐτά.

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ὀϊισλασμοσεστίν

Xαίρε καὶ εὐφραίνου πόλις Σιών τερ
που καὶ ἀγαλλουῆ Ἐκκλησία του οὐ
ου οὐ θεεεου ἰδου γὰρ ὁ βασιλευς σου
παρὰ γεγονεν ἐν δικαιοσύνῃ
ἐπιπώλου καθεζομένου ὑποπαιαι
δων ἀνυμνου οὐ μεεενοσ ὠσαν ναα
ἐν τοιοιτοῖς ὑψίστοις ἐλογημε
νοσ εἰ ὁ ἐχων πληθυσος οἰκτιρω
ων ἐλεησοσ ἡηηημασ

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἡλπίσεν ἡ ψυ
χη ἡ μου ἐπιτον Κυριον

Χαῖρε καὶ εὐφραίνου πόλις Σιών ...

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς
πρωΐας

ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε ε πι ι τον Κυ ρι
ο ον

Η^{νη} λ θεν ο Σω τηρ ση με ρον ε πι την πο λιν Ι ε

ρου σα λημ πλη ρω ω σαι την γρα α φην και παν

τε ες ε λα α βον εν ται αις χερ σι βα α α

ι ι ι ι α τους δε χι τω νας υ πε στρω

ων νυ ον α αυ τω γι νω ω σκο ον τες ο τι

αυ τος ε στι ι ι ιν ο Θε ε ος η ημων ω ω τα

α Χε ρου ου βιμ βο α α Α α πα α αυ στω ως ω σαν

να α α εν τοι οις υ υ ψι ι ι ι στοις ευ λο

γη με ε νο ο ος ει ο ε ε χων πλη η

η θος οι κτι ιω μω ων ε λε η σο ο ο ο ον

η η η η μας

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ

εκ πα σων των

α α νο ο μι ων αυ τω

Ἦλθεν ὁ Σωτὴρ σήμερον ...

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη,

ε παι νε σα

τε αυ τον πα α ντες οι οι λα α α οι

Ο Nη τοις Χε ρου βιμ ε πο ο χου με ε νος και

υ μνου ου ου με νο ος υ υ πο ο τω ων Σε ρα φι μι

ε πε βης ε πι πω λου δα βι τι κω ως α γα α

θε και παι δεσ σε α νυ μνου θε ο ο ο ο πρε ε ε

ε πως Ι ου δαι οι ε βλα σφη μουν πα ρα α νο

ο ο μωσ το α κα α α θε κτο ον των ε ε θνων

η κα θε ε δρα του πω ω ω λου προ ο ε ε

τυ υ υ υ που εξ α πι στι ας ει εις πι ι στιν

με τα ποι ου ου ου με ε ε ε νον δο ο ξα σοι

Χρι ι στε ε ο μο ο νοσ ε λε η η μων και φι

λα α α αν θρω ω ω ποσ

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

τοῦ Κυρίου με ε ε νει ει Εἰς τον αι ω ω ω ω

να ^ν_δ

Ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος ...

Ἦχος πλ. Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι ^ν_δ

Χ^{Νη} αι ρε και ευ φραινου πο ο λι ις Σι ι ων ^ε_χ τερ

που και α α γα αλ λου ^ε_χ η Ε εκ κλησι α του ου

ου ου Θε ε ε ε ου ^ν_δ ι δου γαρ ο βα σι λευς σου

πα ρα γε γο νεν εν δι και ο ο συ υ νη ^ε_χ

ε πι πω λου κα θε ε ζο με ε νος ^ε_χ υ πο παι αι

δων α νυ μνου ου ου με ε ε ε νος ^ν_δ ω σαν να α

εν τοι οι οι οισ υ ψι ι ι στοι οισ ^ν_δ ευ λο γη με

νο ος ει ^ν_δ ο ε ε χων πλη η η θος οι κτι ιρ μω

ων ε λε η σο ο ο ον η η η η μας ^ν_δ

Κ αι νυ υν και α α ει ^ε_χ και εις τας αι αι ω

ω ω νας ^ε_χ των αι ω ω ω ω νω ων α α α μην ^ν_δ

^{Nη}
Ο τοις Χε ρου βιμ ε πο ο χου με ε νος ^β_γ και
 υ μνου ου ου με νο ος υ υ πο ο τω ων Σε ρα φι μι ^ν_δ
 ε πε βης ε πι πω λου δα βι τι κω ως α γα α
 θε ^Δ_δ και παι δες σε α νυ μνουν θε ο ο ο ο πρε ε ε
 ε πως ^ν_δ Ι ου δαι οι ε βλα σφη μουν πα ρα α νο
 ο ο μωσ ^β_γ το α κα α α θε κτο ον των ε ε θνων ^Δ_δ
 η κα θε ε δρα του πω ω ω λου προ ο ε ε
 τυ υ υ υ που ^{Nη} ^Δ_δ εξ α πι στι ας ει εις πι ι στιν ^β_γ
 με τα ποι ου ου ου με ε ε ε νον ^Δ_δ δο ο ξα σοι
 Χρι ι στε ε ^{Nη} ^ν_δ ο μο ο νος ε λε η η μων και φι
 λα α α αν θρω ω ω πο ο ο ος ^ν_δ

Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχιον εὐχαριστίαν χῶμα:

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανοῦ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἦχος Δι-Θ

Φ ὡς ἰ ἰ λα α ρο ο ον α γι ἰ α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϷ
Ϸ Ϸ Πα α α τρος ου ρα α νι ἰ ἰ ου α α γι ἰ ἰ
ου μα κα α ρος Ι η η σϷ Ϸ Ϸ Χρι ἰ
στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
η η λι ἰ ἰ ου δυ υ υ υ υ σιν ἰ ἰ
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ἰ νο ον
υ υ μνϷ Ϸ με ε εν Πα α τε ε ε ρα Γι υι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
θε ε ε ον α ξι ἰ ο ο ον σε ε εν πα α α σι
και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
αι αις αι σι ἰ ἰ αις Γι υι ε ε θε ε Ϸ
Ϸ Ϸ ζω ω η η ην ο ο ο δι δϷς δι ἰ ο ο ο
ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α

α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας.

Ἦχος πλ' Νη ς

Ι δὲ ὁ δὲ ἐν ἡμετέροις Κυρίου

παντες οὐδοι Κυρι

Στίχ. α'. Οἱ ἐστώτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἰοῦντες

Θεοῦ ἡμῶν

Ι δὲ ὁ δὲ ἐν ἡμετέροις Κυρίου

παντες οὐδοι Κυρι

Στίχ. β'. Ἐν ταῖς νυξίν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια

καὶ ἐν ἡμέτεροις Κυρίου

Ι δὲ ὁ δὲ ἐν ἡμετέροις Κυρίου

παντες οὐδοι Κυρι

Ἡ ἑκτενὴς δέησις

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἑκτενὴ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἑκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου,

ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστῶς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματίων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ παρόντα Ἰδιόμελα.

Ἦχος Δι-Θ

Ε^{Δι} κ βα ι ων και κλα δων ως εκ θει ας ε ορ της
εις θει αν με τα βα αν τε ες ε ο ορ την προς σε βα
σμι αν των Χρι στου παθη η μα α α των πι στοι συν
δρα μω μεν τε λε τη ην σω τη η η η ρι ι ι ι
ον και του τον υ περ η μων παθος υ φι στα με νον
κα το πτε ευ σω ω μεν ε κου ου ου σι ι ι ι ον
αυ τω ω δε ε ε τον υ υ μνον ευ χα ρι στουντες
α α να με ε ε ε ελ ψω ω ω ω μεν αρ
μο δι ον α να κρα α α ζον τες η της ευ σπλαγχνι
ας πη γη και της σω τη ριας λι μη ην Κυ ρι ι
ε δο ο ο ξα α α σοι

Ἦχος ἰ Γα.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν
α σα τε τω Κυ ρι ι
ω ω πα α α σα α η γη

Φ^{Γα} ο βε ρον το εμ πε ε σει ει ν εις χει ρα ας Θε ου

ζω ω ωων τος ου τος κρι τη ης ε ε ε στιν εν
 θυ μη σε ε ων και εν νοι ω ων καρ δι ι ι ι α ασ
 μη δεις ει σε ε ελθη πει ρα α α α ζων την πι ι
 στιν την α α μω ω ω μη η η η το ον αλλ εν πρα
 ο ο τη τι και αι φο ο βω χρι ι στω ω προ ο σελθω με εν
 ι να λα α α βω μεν ε ε ε λε ος και χα
 ριν ε ευ ρω ω μεν εις ευ και ρον βο ο η η
 η η η η θει ει ει ει αν

Ἦχος Γα ϕ

Στίχ. Εἶδον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς το σω τη η

ρι ι ον τσ ς θε ς η μων
 υ να γω γη πο νη ρα α και αι μοι χα α λισ
 η τω ι δι ι ω α αν δρι μη η φυ υ λα α
 ξα α σα πι ι ι στι ιν τι κα τε χει εις δι
 α θη η η κην η ης ου ουκ η ης κλη η ρο
 νο ο ο μο ος τι καυ χα α α σαι εν Πα

α τρι τον Υι ο ο ο ο ν α α θε τη σα σα α
 τους προ φη τας ουκ ε δε ε ε ξω ω τον Υι
 ο ο ο ο ν κα α τα γ γει λαν τα ας καν τα ι δι α
 τε ε ε κνα αι σχυ υν θη η τι ι ου τω ω βο
 ω ω ω ν τα α ω σαν να α α α τω ω Υι ω
 Δα βι ιδ ευ λο γη με νος ο ερ χο με ε νος
 εν ο ο νο ο μα τι ι Κυ ρι ι ου

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Ε κ βα ι ων και κλα δων ως εκ θει ας ε ορ της
 εις θει αν με τα βα αν τε ες ε ο ορ την προς σε βα
 σμι αν των Χρι στου πα θη η μα α α των πι στοι συν
 δρα μω μεν τε λε τη ην σω τη η η η ρι ι ι ι
 ον και του τον υ περ η μων πα θος υ φι στα με νον
 κα το πτε ευ σω ω μεν ε κου ου ου σι ι ι ι ον

αυ τω ω δε ε ε τον υ υ μνον ευ χα ρι στουντες
 α α να με ε ε ε ελ ψω ω ω ω μεν αρ
 μο δι ον α να κρα α α ζον τες η της ευ σπλαγχνι
 ας πη γη και της σω τη ρι ας λι μη ην Κυ ρι ι
 ε δο ο ο ξα α α σοι

Ἦχος Γα ϕ

Κ αι νυν και αι α ει ει και εις τους αι ω ω
 ναστων αι ω ω ω νων α μη ην
Φ ο βε ρον το εμ πε ε σει εις χει ρα ας Θε ου
 ζω ω ω ντος ου τος κρι τη ης ε ε ε στιν εν
 θυ μη σε ε ων και εν νοι ω ων καρ δι ι ι ι α ας
 μη δεις ει σε ε ελθη πει ρα α α α ζων την πι ι
 στιν την α α μω ω ω μη η η η το ον αλλ εν πρα
 ο ο τη τι και αι φο ο βω χρι ι στω ω προ ο σε λθω με εν
 ι να λα α α βω μεν ε ε ε λε ος και χα
 ριν ε ευ ρω ω μεν εις ευ και ρον βο ο η η

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ
ᾠδὴ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν
εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας
κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν
καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ψάλλομεν τὸ ἐπόμενον Τριώδιον
μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Ποίημα τοῦ κυρίου Ἀνδρέου Κρήτης.
ᾠδὴ α'. ᾠχος πλ. δ'. Τῷ συντρίψαντι.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ἰωσήφ τὴν σωφροσύνην, μιμησώμεθα πιστοί· γινώμεν τὸν
τιμήσαντα, τὴν τῶν ἀνθρώπων λογικὴν οὐσίαν, πάσῃ φυλακῇ
πολιτευσάμενοι, δι' ἀρετῆς πρακτικῆς.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Τῶν καλῶν ἡ ἀπραξία, ὠμοιώθη τῇ συκῇ· ταύτην οὖν ἐκκλίνωμεν,
μὴ ξηρανθῶμεν ὡς ἐκείνη τότε, τὴν συναγωγὴν φύλλοις
πυκάζουσαν, προῦπογράφουσα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Τὴν εἰκόνα τοῦ Δεσπότη, ὑπογράφων Ἰωσήφ, λάκκῳ
κατατίθεται, ἀπεμπολεῖται ὑπὸ τῶν συγγόνων, πάντα ὑπομένει ὁ
ἀοίδιμος, εἰς τύπον ὄντως Χριστοῦ.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Τῆς συκῆς τὴν ἀκαρπίαν, ἐκφυγόντες ἀδελφοί, γινώμεν τὸ
ὑπόδειγμα· μὴ ξηρανθῶμεν ὡς ἐκείνη τότε, ὅτε ἐπανάγων ὁ
φιλόανθρωπος, ἦλθε πεινῶν ἐπ' αὐτήν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ἰησοῦς ὑπὲρ τοῦ κόσμου, ἐπειγόμενος παθεῖν, θέλων
συνανέρχεται, τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐπὶ τὴν πόλιν Ἱερουσαλήμ,
πρὸς τὸ ἐκούσιον, Πάθος, ὃ ἦλθε παθεῖν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Κολληθέντες τῷ Κυρίῳ, πάντα σπεύδοντι παθεῖν, ἔτοιμοι
γενώμεθα, πρὸς ἐμπαιγμόν, πρὸς ἐμπτυσμούς, πρὸς χλεύην, ὅπως
τοῖς ἀχράντοις αὐτοῦ Πάθεισι, συνδοξασθῶμεν πιστοί.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Πάθη πάθεισιν ἰᾶται, ὁ παθῶν ὑπὲρ ἡμῶν· θέλων γὰρ προσίεται,
τῇ καθ' ἡμᾶς ἀνθρωπίνῃ οὐσίᾳ, τὰ ζωοποιὰ αὐτοῦ Παθήματα, ἵνα
σωθῶμεν ἡμεῖς.

Δόξα.

Τρία ἄναρχα δοξάζω, τρία ἅγια ὕμνῳ, τρία συναΐδια, ἐν οὐσιότητι μιᾷ κηρύττω· εἷς γὰρ ἐν Πατρὶ Υἱῷ καὶ Πνεύματι, δοξολογεῖται Θεός.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἡ μὲν ῥάβδος Μωϋσέως, καὶ ἡ ῥάβδος Ἀαρών, ξένην μεταποίησιν, καὶ ὑπὲρ νοῦν οἰκονομίαν ἔσχον· σοῦ δὲ ἡ νηδὺς Θεογεννήτρια, τόκον καινίζει καινόν.

Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς συκῆς τὸ ἔγκλημα, μή σε προφθάσῃ, ἀλλ' εὐκάρπους σπούδασον, καρδίας αὐλαξί ψυχῆ, τῷ ποιητῇ σου Χριστῷ ἀγαγεῖν, ἐν μετανοίᾳ αὐτῷ προσκομίζουσα.

ᾠδὴ η΄.

Τὸν ἐν ὄρει, ἀγίῳ δοξασθέντα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Σωφροσύνη, κοσμήσαντες τὸν βίον, καὶ φρονήσει, φυλάξαντες τὴν πίστιν, δικαιοσύνης τρόπους πορισώμεθα, ἵνα ἐν ἀνδρείᾳ, συνακολουθοῦντες, Χριστῷ συσταυρωθῶμεν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ἄλλην Εὐάν, εὐρών τὴν Αἰγυπτίαν, οὐκ ἐκλάπη, πρὸς ἀνοσιουργίαν, ὁ Πατριάρχης Ἰωσήφ· ἀλλ' ἔστηκεν, ὡσπερ τις ἀδάμας, ὑπὸ τῶν παθῶν, μὴ ἀλοῦς τῆς ἀμαρτίας.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Παροδεύων, τοῦ βίου τὰς πορείας, ὁ Σωτὴρ μου, ἐπέινασας βουλήσει, τὴν σωτηρίαν πάντων ἐφιέμενος· τοῦτο γὰρ ἐπέινας, τὴν ἐπιστροφὴν, τῶν ἐκ σοῦ ἀποσφαλέντων.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ὁ Προπάτωρ, γευσάμενος τοῦ ξύλου, ὡς ἐγνώσθη, γυμνὸς κατησχυμμένος, φύλλα συκῆς λαβὼν περιεζώσατο· τὴν συναγωγὴν γὰρ, ἀπογυμνωθεῖσαν, Χριστοῦ προδιετύπου.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ἐτοιμάζου, ψυχὴ πρὸ τῆς ἐξόδου, εὐτρεπίζου, πρὸς τὸν ἐκεῖθεν βίον· καὶ τῷ Χριστῷ παθεῖν διὰ σὲ σπεύδοντι, ἵνα σὲ δοξάσῃ, σπεῦσον συμπαθεῖν, καὶ θανεῖν καὶ σταυρωθῆναι.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Πῶς μὴ φρίξῃ, ὁ θάνατος Σωτὴρ μου; πῶς μὴ πτήξῃ, ὁ Ἄδης συναντῶν σοι, κατ' εὐδοκίαν πρὸς τὸ Πάθος σπεύδοντι, καὶ ὑπὲρ ἀδίκων, δίκαιον ὀρῶν σε, παθεῖν ἐληλυθότα;

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Τοῦ Λαζάρου, τὴν ἔγερσιν ὀρῶντες, Ἰουδαῖοι, Ἱερεῖς καὶ Λευῖται, συνωμοσίαν φθόνῳ συσκευάσαντες, δόλῳ προδοσίας, τὸν Χριστὸν προὔδιδουν, εἰς θάνατον Πιλάτῳ.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ἡ Ἀμνάς σου, καὶ δούλη καὶ Παρθένος, πρὸς τὸ Πάθος, ὀρμῶντά σε ὀρώσα, καὶ τὴν ψυχὴν ὑπὲρ ἡμῶν προθέμενον, τὸν καλὸν Ποιμένα, σπλάγχνοις μητρικοῖς, ἐπὶ σοὶ προσωδυνᾶτο.

Δόξα.

Ὡς Μονάδα, τῇ οὐσίᾳ ὑμνῶ σε, ὡς Τριάδα, τοῖς προσώποις σε σέβω, Πάτερ Υἱέ, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἀναρχον τὸ κράτος, τῆς σῆς Βασιλείας, δοξάζω εἰς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Δυσωπεῖ σε, Χριστὲ ἢ Θεοτόκος, ἱκετεύει, τῶν Μαθητῶν ὁ δῆμος· τὴν σὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ κόσμῳ σου, καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου, χάρισαι πλουσίως, ἡμῖν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'.

Ἀλλότριον τῶν μητέρων.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ἀλλότριον τῶν ἀσέμνων ἢ σωφροσύνη, καὶ ξένον τοῖς δικαίοις ἢ παρανομία. Ἰωσήφ δὲ ὁ μέγας, ἐξέκλινε τὴν ἀμαρτίαν, καὶ σωφροσύνης ἐχρημάτισεν εἰκῶν, καὶ τύπος ὄντως Χριστοῦ.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ἀλλότριον τῶν ἀνόμων ἢ εὐνομία, καὶ ξένον τοῖς ἀπίστοις ἢ θεογνωσία, Ἰουδαῖοι δὲ ταῦτα, ἀπώσαντο δι' ἀνομίαν· διὸ καὶ μόνοι ἐκκληρώσαντο, καθάπερ ἡ συκῆ τὴν ἄράν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ἐπείνασε τῶν ἀνθρώπων τὴν σωτηρίαν, ζωῆς ὑπάρχων ἄρτος, ὁ Χριστὸς καὶ Θεός μου· ὡς συκῆν δὲ προφθάσας, τὴν ἄκαρπον συναγωγὴν, φύλλοις κομῶσαν νομικοῖς αὐτήν, ὡς εἶδε κατηράσατο.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Τὴν νομικὴν ἀκαρπίαν προκατηράσω, ὡς φύλλα ἐξανθοῦσαν, τοῦ γράμματος σκιώδη γνώμην, τοὺς καρποὺς δὲ τῶν ἔργων οὐκ ἔχουσιν δι' ἀνομίαν, ἡμᾶς δὲ πάντα τοὺς τῆς χάριτος, υἱοὺς Σωτῆρ εὐλόγησον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ἡ ῥάβδος μὲν Μωϋσέως τὸ πρὶν εἰς ὄφιν, ἢ Ἀαρὼν δὲ ῥάβδος, εἰς χλωρὸν μετεβλήθη, καὶ ἐξήνθησε φύλλα, ἢ ἄκαρπος καὶ ξηρανθεῖσα· συναγωγὴ δὲ ἢ παράνομος, εἰς ἄκαρπον μετήχθη συκῆν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ἐτοίμαζε Ἰουδαία τοὺς ἱερεῖς σου, εὐτρέπιζε τὰς χεῖρας πρὸς θεοκτονίαν· ἰδοὺ γὰρ ἤλθε πραῦς, καὶ ἥσυχος ἐπὶ τὸ Πάθος, ἄμνός ὑπάρχων καὶ ποιμὴν ἡμῶν, Χριστὸς ὁ Βασιλεὺς Ἰσραήλ.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ἐπόδεξαι Ἰουδαία τὸν Βασιλέα· ἰδοὺ γὰρ πρὸς τὸ Πάθος, ἔρχεται ἐκουσίως, ἵνα πάθῃ καὶ σώσῃ, τοὺς κράζοντας ἀκαταπαύστως· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, Σταυρῷ σῶσαι τὰ σύμπαντα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Μετέστρεψεν Ἰουδαία τὰς ἐορτάς σου, εἰς πένθος ὁ Δεσπότης, κατὰ τὴν προφητείαν· Θεοκτόνος γὰρ ὤφθης, τοῦ στρέφαντος ποτὲ τὴν πέτραν, καὶ τὴν ἀκρότομον εἰς ὕδατα, καὶ λίμνας καθὼς ψάλλει Δαυΐδ.

Δόξα.

Ἀλλότριον τοῖς ἀνόμοις τὸ σὲ δοξάζειν, τὴν ἀναρχον οὐσίαν, Πατέρα, καὶ Υἱόν, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἄκτιστον παντοκρατορίαν· δι' ἧς ὁ σύμπας κόσμος ἠδρασται, τῷ νεύματι τοῦ θείου κράτους αὐτῆς.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Προσάγομεν εἰς πρεσβείαν τὴν Θεοτόκον· αὐτῆς ταῖς ἰκεσίαις, καὶ τῶν σῶν Ἀποστόλων, κοινωνοὺς ἡμᾶς ποιήσον, Δέσποτα τῶν ἀγαθῶν σου, καὶ τῆς λαμπρότητος ἀξιώσον, Σωτῆρ τῆς Ἀναστάσεώς σου.

ὁ εἰρμὸς

Ἦχος πᾶσι Νη ς

A λλοτριοντωνμητεερωνηπαρθενια
καιξενονταιςπαρθενοιςηπαιδοποιιια
επισοιθεοτοοκεαμφοτεραωκονο
μηηθη Διοσεπαιαιφυλαιτηηγηςαπαυστως
μακαριζομεεεν

καὶ ἄργόν.

Α ^{Δι} λ ^{Νη} λο ο ^{Δι} τρι ^{Νη} ι ι ο ον των μη η τε ρω
ων η ^{Δι} πα αρ θε ε ^{Νη} νι ι ι ι α ^{Δι} και ξε ε ε
ε νο ον ^{Νη} ταις Παρ θε νοι οι οισ η παι αι δο ποι
οι οι ι ι ι ι α ^{Δι} ε ^{Νη} πι ι σοι οι Θε ε ο
το ο ο κε ε ^{Δι} αμ φο τε ε ρα α ω ^Μ κο ο νο
ο μη η η θη ^{Δι} δι ο σε ^{Νη} πα α α α ^{Δι} σαι αι
αι φυ λαι αι της ^{Νη} γη ης ^{Δι} α πα αυ σω με γα
λυ νο με ε ε εν ^{Νη}

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω
ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ρύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ

Καὶ νῦν.

Υπο την σην ευσπλαγχνι ι αν ^{ν'} ²² κα τα φε ευ γο
μεν Θε ο το κε ^u ⁹ τας η μω ων ι κε σι ι ας ^{ν'} ²²
μη πα ρι ι δης εν πε ρι στασει ^u ⁹ αλλ εκ κιν δυ νων λυ τρω
σαι η μας ^{ν'} ²² μο ο νη α γνη ^{ν'} ²² μο ο νη ευ λο γη
με νη η η η ⁷ ^u ⁹

Ὁ ἀναγνώστης: Κύριε, ἐλέησον μί.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν * ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.

Ὁ ἱερεύς: Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἱερεύς:

Ἐπουράνιε βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς (ἢ τοὺς ἄρχοντας) ἡμῶν στερέωσον· τὴν πίστιν στήριξον· τὰ ἔθνη πράνον· τὸν κόσμον εἰρήνευσον· τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν (ἢ τὴν ἁγίαν μονήν) ταύτην καλῶς διαφύλαξον· τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν μετάνοιᾳ καὶ ἐξομολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Καὶ ποιοῦμεν τρεῖς μεγάλας μετάνοίας, λέγοντες ἐν ἐκάστη ἓνα στίχον τῆς εὐχῆς τοῦ ὀσίου Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου.

Κύριε καὶ δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μὴ μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ποιῶμεν μετανοίας μικρὰς ἰβ' καὶ πάλιν μίαν μεγάλην, ἐπαναλαμβάνοντες τὸν τελευταῖον στίχον τῆς εὐχῆς.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ὁ ἱερεὺς: Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης: Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Εὐλόγησον.

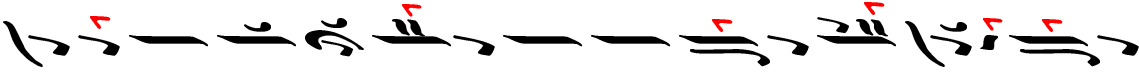
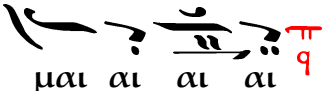
Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν.

Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινός...

Πρὸ δὲ τοῦ Δι' εὐχῶν ψάλλει ὁ χορὸς τὸ παρὸν θεοτοκίον.

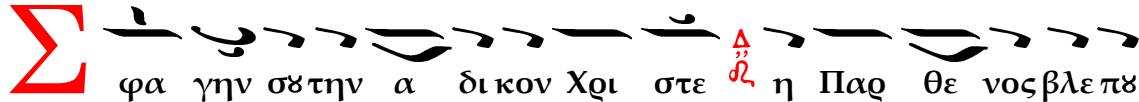
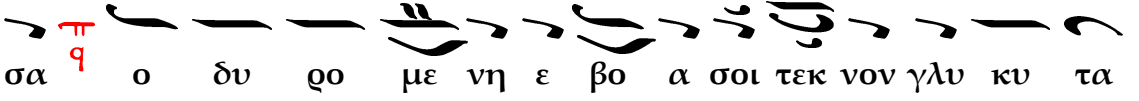
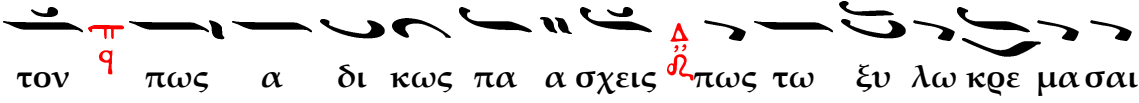

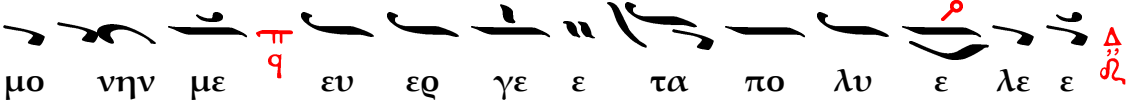
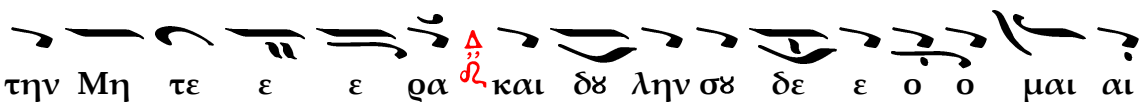

Ἦχος ἠ Πα ρ

Σ φα γη ην σατην α α δι κο ο ον Χρι ι στε Δ
η η Πα αρ θε νο ο ος βλε ε πω ς ς σα α Π
ο δυ ρο με ε ε νη η ε ε ε βο ο α α
α σοι οι τε ε ε ε κνο ον γλυ κυ υ υ τα α
το ον Π πως α δι ι ι κω ως θνη η σκεις Δ πω
ω ως τω ω ξυ λω κρε ε ε μα α σαι αι Π ο
πα α σαν γη ην κρε ε μα α α α σας τοι οι οισ υ υ
δα α σι ι ι μη η η η λι ι πης μο ο νη η ην
με ε Π ευ ερ γε ε ε ε τα α α α πο ο
λυ υ υ υ ε ε λε ε ε ε Δ την Μη τε ρα

 και αι αι δε λην σε υ δε ε ε ε ε ο ο ο ο

 μαι αι αι αι

καὶ σύντομον

Πανεύφημοι μάρτυρες. Ἦχος ♯ Πα ρ

 Σ φα γην σετην α δικον Χρι στε η Παρ θε νος βλε πω

 σα ο δυ ρο με νη ε βο α σοι τεκ νον γλυ κυ τα

 τον πως α δι κως πα α σχεις πως τω ξυ λω κρε μασαι

 ο πα σαν γην κρε μα α σας τοις υ दा सि मि लि प्पης

 μο νην με ευ ερ γε ε τα πο λυ ε λε ε

 την Μη τε ε ε ρα και δε λην σε δε ε ο ο μαι αι

 αι αι

Εἶτα ὁ ἱερεύς·

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.
